

Vi har kaldt vores finanslovudspil for »Balance 97«. Det har vi, fordi vi vil, at 1997 skal være året, hvor der gøres op med den offentlige gældsætningspolitik. Gælden er i dag den største direkte trussel mod det danske velfærdssamfunds fremtid. Gælden vokser med en hast, som er næsten ufattelig. Den har i dag rundet de 800 mia. kr., og den vokser med 1.000 kr. i sekundet.

Man kan måske bedre forholde sig til disse gigantiske tal, hvis man ser på, hvad det betyder for den enkelte. Ifølge statistikken vil der i dag, torsdag den 10. oktober 1996, blive født 193 børn. Dem byder vi velkommen med en regning. Deres andel udgør i dag 160.000 kr. Gennemføres regeringens finanslovsforslag uændret, vil denne regning den 10. oktober 1997 være steget til 165.000 kr. Enhver kan sige sig selv, at den udvikling skal stoppes.

Alene rentebyrden er en stadig tungere klods om benet på os, som kræver stadig flere kræfter at slæbe rundt på. I dag betaler vi mere i renter, end vi udbetaler til samtlige folkepensionister. 60 mia. kr. eller mere end 15 pct. af det samlede statsbudget går til noget, vi ingen som helst glæde har af – og så er der ikke engang indregnet én eneste krone til afdrag.

Det er ikke alene umoralsk, men direkte ansvarsløst at lade den regning gå videre til næste generation. Den onde cirkel skal der gøres op med, og det skal være nu. Hvis ikke vi kan gøre op med gældsætningspolitikken i en vækstperiode, hvornår kan vi så? Det er for ringe, at regeringen ikke har gjort den mindste anstrengelse for at nå balance på den offentlige saldo i det fremsatte finanslovsforslag. Vel er det ubehageligt og ofte også upopulært at spare, men lederskab måles ikke på evnen til at lade stå til, men derimod på evnen og viljen til at gennemføre de rigtige og holdbare beslutninger, som ikke bare tager hensyn til dagen og vejen, men også til morgendagens udfordringer.

Med vores udspil »Balance 97« har Det Konservative Folkeparti vist, hvordan vi kan nå balance på de offentlige finanser i 1997 og samtidig sætte en sund cirkel i gang, som medfører overskud i de kommende år. Vi har vist det krone for krone.

Balance på de offentlige finanser i 1997 er et must, men det er ikke nok. Vi vil, at 1997 skal være året, hvor vi lægger de spor, som kan bære velfærdssamfundet ind i det næste århundrede. Vi har fremsat en række forslag til ændringer i erhvervs-, arbejdsmarkeds-, uddannelses-,

forsknings- og socialpolitikken. Vi er parat med ideerne, og vi er parat til at knokle for at få så mange af dem som muligt igennem.

Det er blevet sagt til hudløsshed, men man fornemmer det under ens egen hud, når man har besøgt andre himmelstrøg: Den internationale konkurrence er hård, benhård, og den bliver kun hårdere i årene, der kommer. Tænk bare på den økonomiske udvikling i Kina, Asien og det konkurrencemæssige pres fra de tidligere kommunistiske lande i Øst- og Centraleuropa, som venter lige om hjørnet. Der skal løbes stærkt i de private virksomheder, som skal klare sig under de konkurrencevilkår. At de klarer sig, og at de klarer sig godt, er vitalt for hele vores samfund. Det er jo herfra, vi henter hele indtjeningen til vores velfærd, og da nytter det ikke noget at lade virksomhederne slæbe rundt med tunge omkostninger, en masse administrativt bøvvl og dertil lade dem kæmpe med stive offentlige systemer.

Det Konservative Folkeparti foreslår en række lettelser på erhvervsområdet. Princippet er, at erhvervslivet skal sikres gode generelle vilkår. Til gengæld skal der saneres i de bureaukratiske tilskudsordninger. Den samlede virkning af vores forslag svarer til en forbedring af konkurrenceevnen på 2 pct. af lønsummen.

Det er i det hele taget nu, der skal investeres i fremtiden. Der skal satses på forskning i virksomhederne. Der skal satses på en langt højere kvalitet i uddannelserne, og folkeskoleleverne skal hurtigst muligt have fri adgang til en pc. Det koster mange penge, men vi har ikke råd til at lade være. Hvis ikke vi allerede i folkeskolen tager den udfordring op, som ligger i den rivende teknologiske udvikling, risikerer vi at tabe en hel generation på gulvet. I løbet af ganske kort tid vil brug af personlige pc'er være lige så naturlig, som brugen af lommeregner har været det i adskillige år.

Det konservative finanslovudspil forfølger to mål. For det første vil vi, at 1997 bliver året, hvor der bliver taget fat på de ændringer og investeringer, der skal til for at sikre velfærdssamfundet fremover under de skærpede konkurrencevilkår.

For det andet vil vi her og nu have rettet op på nogle af de områder, hvor velfærdssamfundet allerede i dag svigter menneskers naturlige behov for tryghed og valgfrihed. Ser vi på sygehusområdet, tror jeg, det er indlysende for enhver, at der skal gøres noget, og at det skal være nu. Selv om vi venter på Sygehuskommis-